

Riksförsäkringsverkets författningssamling

ISSN 0348-582X

RFFS 1989:9

SJUKFÖRSÄKRING
S

Utkom från trycket
den 14 juni 1989

Riksförsäkringsverkets föreskrifter om ändring i kungörelsen (RFFS 1978:2) med förteckning över behandlingar enligt 8 § grupp 3 förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling;

beslutade den 8 juni 1989.

Med stöd av 22 § andra stycket förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m. föreskriver riksförsäkringsverket efter samråd med socialstyrelsen i fråga om verkets kungörelse (RFFS 1978:2) med förteckning över behandlingar enligt 8 § grupp 3 förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m. att rubriken till kungörelsen samt 1 och 2 §§ skall ha följande lydelse.

Till följd härav kommer kungörelsen att ha följande lydelse från och med den dag denna författning träder i kraft.

Riksförsäkringsverkets föreskrifter med förteckning över behandlingar enligt 8 § grupp 3 förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m.

1 § Vid tillämpning av 8 § förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m. får arvode tas ut enligt grupp 3 om sjukgymnasten eller läkaren utfört någon av de åtgärder som anges i 2 §.

För att utföra åtgärderna enligt de definitioner som ges i 2 § erfordras kunskaper utöver dem som inhämtats i grundutbildningen. För tilläggsarvode enligt 10 § andra stycket förordningen (1976:1018) med taxa för sjukvårdande behandling m.m. skall behandling enligt någon av åtgärderna 1, 3, 4, 6, 7, 10, 11 eller 13 ha meddelats.

(FOTNOT: Senaste lydelse RFFS 1987:11)

2 § Åtgärder:

(FOTNOT: Senaste lydelse RFFS 1987:11)

1. Avspänningsbehandling

Behandling som genom kroppskännedomsträning och avslappningstekniker får patienten att förbättra sin förmåga att reglera sitt muskulära spänningstillstånd.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandlingen ha inneburit Autogen träning, Mental träning eller Progressiv avspänning enligt Jacobson. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

2. Andningsgymnastik

I andningsgymnastiken skall ingå de flesta av följande tekniker: avslappning, andningstekniker, dränagebehandling, hostteknik, hållning, konditionsträning, inhalationsträning samt träning i användande av läkare ordinerad inhalationsapparat.

3. Faciliterande behandling vid pareser

Behandling för att underlätta normal motorik genom

- a) Rytmask stabilisation - långsam växling, rytmteknik, upprepade kontraktioner, irradiation;
- b) Utnyttjande av synergier, reflexer och associerade reaktioner;
- c) Utnyttjande av posturala reaktioner, balans och skyddsreaktioner.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett neurologisk diagnos.

4. Fobiträning

Beteendeterapi. Systematisk desensibilisering i form av avspänningsterapi mot situationsutlöst ångest.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett psykiatrisk diagnos.

5. Gånganalys

Värdering av gångrubbningens art, lokalisation och svårighetsgrad med tanke såväl på ursprung i nervsystemet som i rörelse- och stödjeapparaten.

6. Inhiberande behandling vid spasticitet

Behandling för att hämma hyperten-spastisk eller rigid-muskel. Används även vid förhöjd tonus i muskulatur med normal neurologi genom

- a) autogenetisk, reciprok, postkontraktorsk hämning;
- b) utnyttjande av synergier och reflexer;
- c) reflexhämmande mönster, hämning via nyckelpunkter.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett neurologisk diagnos.

7. Kroppskännedomsträning

Träning att medvetandegöra kroppsliga upplevelser och resurser samt kroppens relation till fysisk och psykisk omvärld och därigenom ge ökad kroppsbehärsning.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandling ha meddelats enligt Feldenkrais, Dropsy eller i form av Eutoni. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

8. Ortosanpassning med träning

Anpassning av ortos som är ett stödbandage för att ge möjlighet att utnyttja en nedsatt funktion.

9. Specifik ledfrigöring

Selektiv mobilisering eller riktad traktion av ett rörelsesegment i ryggraden eller av en extremitetsled. Omkringliggande rörelsesegment eller leder skall låsas, fixeras eller stabiliseras genom adekvat teknik.

10. Suggestionsbehandling

Inläring av självsuggestion för att patienten ska kunna förändra ett neurotiskt fixerat handlingsmönster.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall behandlingen ha inneburit suggestionsbehandling eller hypnos. På ordinationen skall läkaren ha angett psykiatrisk diagnos.

11. Perceptionsträning

Träning i att kunna omsätta sinnesintryck till adekvata motoriska svar. Även t. ex. att med känsel kunna orientera sig i rummet (synskadade).

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

12. Akupunktur

Omfattande akupunktur i smärtlindrande syfte. Behandling med akupunktur skall vara ordinerad av legitimerad läkare eller legitimerad tandläkare. Vid behandlingen gäller socialstyrelsens kungörelse med föreskrifter och allmänna råd om akupunkturbehandling inom hälso- och sjukvården samt tandvården (SOSFS 1984:33) samt socialstyrelsens allmänna råd om utbildning i akupunktur för hälso- och sjukvårdspersonal (SOSFS 1989:2).

13. Psykomotorisk behandling

Behandling som avser psykisk påverkan av muskelrörelser, ofta utan viljekontroll.

För tilläggsarvode som avses i 1 § tredje stycket skall läkaren på ordinationen ha angett psykiatrisk eller neurologisk diagnos.

.....

Denna författning träder i kraft den 1 juli 1989.

RIKSFÖRSÄKRINGSVERKET

GUSTAV JÖNSSON

Birgit Strand

Arvo Marits